

اما بطریقی که ز ما خاک نشینان
بر دامن او همچ غباری نشینند

فرد

نویهار است بدان کوش که خوش دل باشی
کای با کل بدمد باز و تو در گل باشی

فرد

رفتی و شکست بحقیل ما هم محفل ما و هم دل ما

رباعی

کویند مرو از بی ان سر و ملن ایکشت نمای حلق عالم تاچند
بی فائد پندم مده ای دانشمند من خود نروم که بیبر ادم سکوند

غزل ناتمام

با تو پدید میکنم حال تیاه خویش را
تا ذوق نصیحتی کنی چشم سیاه خویش را

سر زشم مکن که تو شیفته تر زمن شوی
پوشکاو علوم اسکنی نگرای قدر آینه روی چو ما خویش را

مکاتیب تاریخی

مسقر جرج لنسن ، ایکلیسی عالم تاریخ سه نامه از عهد سلاطین
ساسانی بدست آورده است و ترجمه آن نامه ها را ادب محترم
ناصر الدین خان سالار جنگ شیرازی ناداره ارمنان فرستاده و مانیز برای
قارئین عظام ارمنان بیفرستیم

(نامه شاپور ذو الکاف با میراطور رم)

شاپور پادشاه پادشاهان برادر آفتاب و ماه همشان سقار کان به
برادر خود (سزار کنستانتیوس) سلام میرساند . خیلی مسیروم که عاقبت
براه راست افتاده و از روی تعجب به دانسته که حرص بیقاعدہ آخر

باعث شکست و رسوانی میشد و بهیا شده که درست و باقاعدۀ رفتار
کنی پس از آنجاییکه راید در هر موقع راست گفت و بخصوصاً واجب
است مردمان بزرگ گفتار خویش را مظہر فصد و خیال خود نمایند
مطلوبی که دارم بطور اختصار بتو اظهار میکنم « نیز میگوین که نهادین
مطلوب را بیش هم گفته ام . علمای ممالک خود شما همه شاهدند و من
یافتد که تمام اراضی واقعه ما بین رود استریون و حدود ماسدن در
تصرف اجداد من بوده و هر چند گستاخی است ولی اگر من ادعا کنم آن
ها را مسترد نمایند حق دارم چه من در انجام تکالیف خود بر همه
پدراتم سبقت گرفته ام لیکن چون نفعی و ملایمت مایلم و همیشه آنرا
شعار خود قرار داده و نهادین جیوه از اول عه تو کنوں پیشماری نکشیده
لهدا فناعت میکنم (مزد پهقامی) و ازستان را که بحیله از جد من
ربوده اید بعن پس دهید شما بیرون هیچ نیک و عاری اظهار میدارد
که ظفر اسباب افتخار است چه از راه دلیری و کوشش باشد چه به
ترور و تغلب . اما ما ~~از اینها هم گزینی این مطلب را کنیم~~ میپسندیم و قبول
نداریم خلاصه اگر نصیحت و را که خود شما نیز در آن است
میشود از یک قطمه خاک کوچک که همیشه ممتازع فی و اسباب خون
ریزی بوده چشم پوشید تا باقی اراضی خود را باطمیان ~~تو اید بگاه~~
داری گنید . و بخاطر داشته باشید که بسا وقتها اطباء عضوی از اعضای
بدن را میبرند را میوزانند تا مایر اعضاء محفوظ مانند . حیوانات همین
که مانع شدن چرا صیاد آنها را تعاقب میکنند آن چیزی را که منظور
شکارچی است از خرد دور میکنند تا راحت و بیخیال شوند من شما
خبر میدهم که اگر فرسنده من قضی المرام مراجعت نکند پس از
زمستان ناتمام قوای خود در برادر شما حاضر خواهیم بود و از بخت و
ذیحق بودن خود امید وارم که کار به دلخواه من شود

(جواب امپراتور روم بشابور)

امپراتور روم که در بحر و بر مظفر و منصور است ببرادرش شابور میتوسد نایب من در مژدهوتامی بحن نیت خود خواسته است با حکمران ایرانی عهد صالحی منعقد کند مشار الیه سر خود اینکار کرده بهیچوجه محکوم باین امر نبوده و از جانب صاحب اختیار وی باوشاره نشده معهدا من تقبیح و تکریب خیال و کار او را تعیین کنیم چه بار انقاد عهد صلح ابا نذارم نشرط آنکه بر طبق عدل و انصاف باشد و به آبروی دولت روم ضرری وارد نیاورد اما بامپراتور کل ممالک روم تکلیف کردن که از آن اراضی که همیشه در تحت حمایت او بوده و در کمال خوبی آنرا حفظ و حراست کرده دست یکشند حرثی پی پاست گذشته از این مطلب تهدید و اذار تمری ندارد هر کجا بینی آنقدرها زرنک و با هوش خواهد بود و مخصوصا مردم ایران باید درآند دولت روم هر وقت طرف حمله واقع شده خود را نگه‌داری و بای داری کرده است فرضا در چنگی هم بخوبی شده باشد از مقابله آن بهره برده است

(نامه بهرام حکومه بخسر و پرتویز)

از جانب بهرام دوست خدابان خلفر مند جایل القدر . دشمن ظالمان . حاکم حکام . سردار قشون ایران . عاقل لایق فرماندهی خدا ترس درست رفتار . نجیب سعادت بار . محترم مکرم . باحزم صاحب عزم . هربان باهروت بخسر و پسر هرمز : کاغدی را که از روی بیخردی نوشته بودید در یافت نمودم لکن هدایانی را که با کمال جسارت فرستاده پس فرستادم بهتر این بود که هیچیک را نفرستید زیرا که جلوس شما از روی قاعده نبوده و نجبا و نزر کان آنرا رای نداده و تصدیق ننموده‌اند . فقط ارادل و مردمان بست شما را سلطنت بر داشته و صحه پادشاهی شما گذاشته اند در اینصورت اگر میخواهید مثل پدرتان بیلام بتلاشوبید تاج

پادشاهی را از سر بردارید و در محل شریفی گذارید و از عمارت سلطنتی خارج شوید و بندهان را که آزاد کردهاید دو باره بند بنهید چون این کار برداختید نزد من آنید تا من شما را حاکم ولایتی نعایم هوش دارید و طریق احتیاط را فرو نگذارید و اگر غیر از این کنید البته مثل بدر خود هرمز هلاک شوید و السلام

استقبال خاقانی

(گفتار میرسلسله اهل ذوق و حال آقای ذو الرؤاستین شیور افزی) ای داده نسبت دل روشن بر آینه ما دل کجا شود بجهان همسر آینه از ذره قدر مهر فرود تر نمی اسی نسبت دهی اگر دل خود را بر آینه فرقیست زرف بین دل و آینه اگر بینی بجهنم سر نه بجهنم سر آینه دل آینی بزرگ ز آیات ایزد است دل آینه ولی نه شبیه هر آینه چون آینه در پیش عرش هست بقین کهتر آینه دل عرش کبر بابود و جای کرد کار در پیش عرض که از این میان میگذرد مراحت حمله عرض جو هر آینه مرات حق نما دل انسان کامل است مشهود دل کجا و کی آید در آینه دل چون صفا گرفت نه بیند بغير خیر پر این حکومان ایان تهدید خیر و شر آینه فریبا وزشت در بر عارف یکی بود از خود دونی بدور فکن ننکر آینه عیبی ز هیچکس نکند باور آینه قاش صنع چون که یکی باشد از ازیل ذرات کون چون همه مرآت ذات اوست فدر ترا فزون نکند بلکه هم ز تو دارد بجهنم عارف ز ب و فر آینه کاهد اگر شکل بود اصغر آینه اعیان نعایدش بجهان بکسر آینه مرات دل نگر منگر دیگر آینه سلطان دین رضا که بود اکبر آینه کاور است چرخ چا کرو هفت اختر آینه بگدار تا رود بر خاکستر آینه نهاده هماینه دل خود با رضای حق آن والی ولایت و سلطان انس و جان ای دل ز خاک در گه او کیمی اطیاب